

✙
MĂHĂȘTIREA
VIFORÂTA

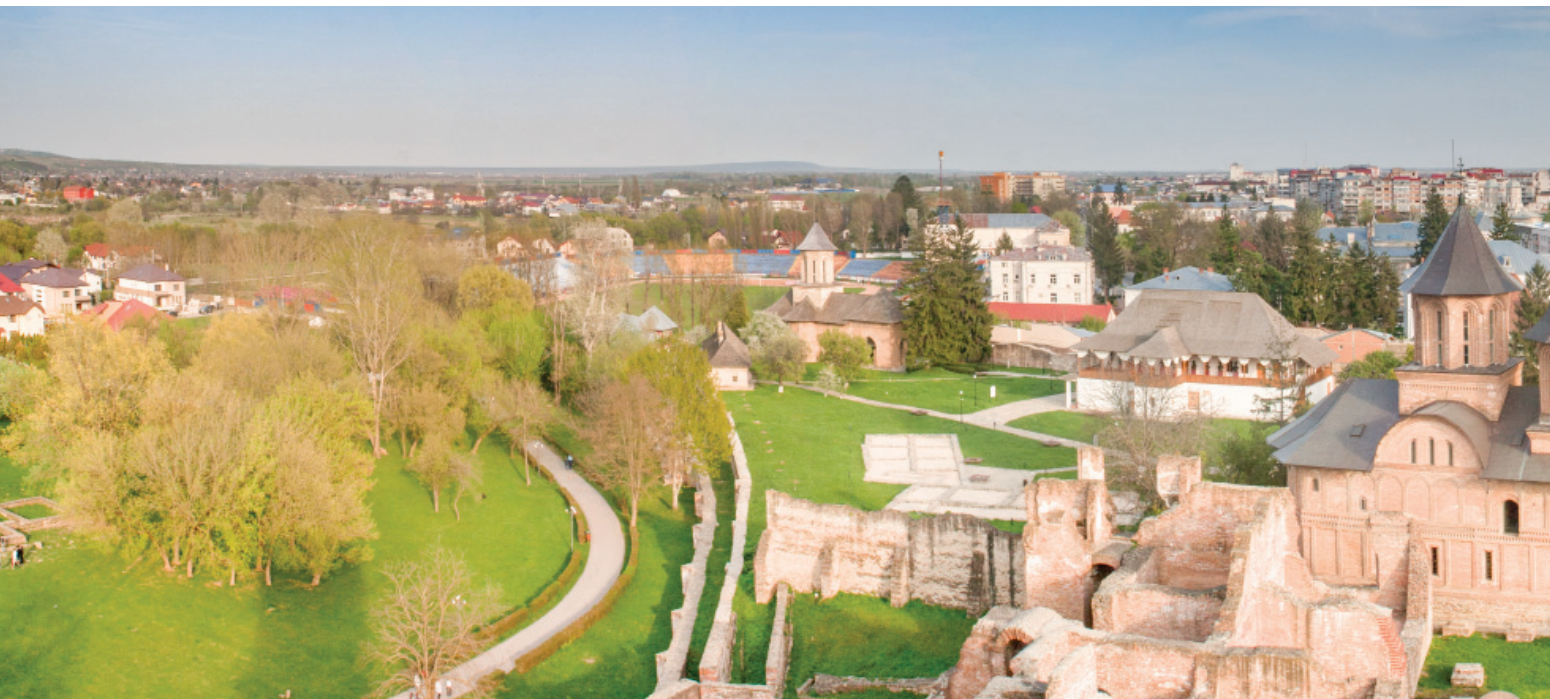
GHID TURISTIC

CUPRINS

Date geografice	4
Istoria Târgoviștei	6
Mănăstirea Viforâta	10
Calendarul sărbătorilor religioase	40
Obiective turistice din Târgoviște și din împrejurimi	42
Calendarul evenimentelor culturale	50
Rețete tradiționale	54
Informații utile	58

DATE GEOGRAFICE

Municipiul Târgoviște este situat în sudul țării, în partea centrală a județului Dâmbovița, la zona de contact dintre dealurile subcarpatice și Câmpia Română, pe malul drept al râului Ialomița. Totodată, Târgoviștea este și loc de întâlnire a trei drumuri naționale: DN71 București-Sinaia, DN72 Ploiești-Găești și DN72A Târgoviște-Câmpulung.

La est și la nord municipiul este înconjurat de dealuri, iar la vest și la sud se învecinează cu Câmpia Română. Altitudinea maximă a reliefului este de 295 m, iar cea minimă este de 265,4 m.

Depresiunea intracolinară în care a apărut și s-a dezvoltat orașul Târgoviște este străbătută de râurile Ialomița, Ilfov și Dâmbovița.

În privința climei, Târgoviștea este o zonă cu ierni blânde și veri răcoroase, temperatura medie anuală fiind de $+9,9^{\circ}\text{C}$. Arealul târgoviștean beneficiază de o cantitate medie de precipitații de 600 mm/an. Numărul zilelor cu ceață este de 50 – 55/an. Grindina se formează în perioada caldă a anului, lunile mai-august.

În împrejurimile orașului sunt păduri de stejar, iar în

Vedere panoramică a orașului din Turnul Chindiei.

lungul râului Ialomița păduri de luncă cu stejar pedunculat, frasin de luncă, plop și sălcii. Prezența luncii Ialomiței, a lacurilor de la Priseaca și a zonelor umede din jurul lor a favorizat dezvoltarea unei vegetații palustre.

Inițial în câmpia Târgoviștei a existat o faună bogată, caracteristică pădurilor de foioase și luncilor, ariilor umede, lacurilor și apelor curgătoare. Această faună se mai păstrează numai parțial, în principal din cauza intervențiilor antropice și restrângerii masive a pădurilor.

În ceea ce privește populația orașului, aceasta a

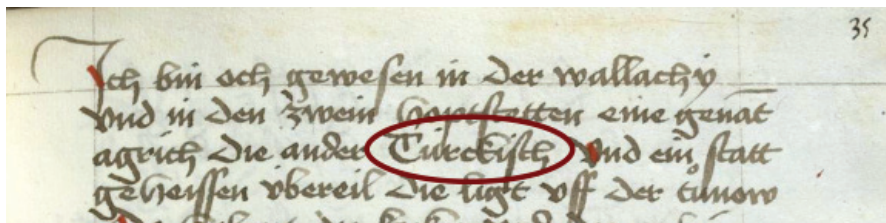
înregistrat, între 1400 și 1700, pe fondul creșterii importanței orașului, devenit cetate de scaun, o creștere semnificativă, de la cca 6.000 de locuitori în perioada de început a așezării, la 40.000 la jumătatea secolului al XVIII-lea. Urmare a mutării capitalei Țării Românești la București, numărul locuitorilor a scăzut, statisticile anului 1832 consemnând doar 3.824 de persoane. Către sfârșitul aceluiași veac, mai exact la 1892, se înregistrează din nou o creștere la 8.299 de locuitori. Potrivit datelor ultimului recensământ, populația municipiului este estimată la aproximativ 74.000 de persoane.

ISTORIE

Deasupra: Ruinele Curții Domnești. Litografie de Michel Bouquet. Apărută în *Album valaque. Vues et costumes pittoresques de la Valachie*, 1840.

Pagina din dreapta: Prima mențiune documentară a orașului de la 1396, în cartea lui Johann Schiltberger, *Reisebuch*, ediția princeps, apărută la Augsburg în 1470. (Biblioteca Universității Heidelberg)

Orașul Târgoviște a fost reședință domnească timp de mai multe secole și un important centru economic, politic și administrativ al Țării Românești.

Numele provine de la cuvântul *târg*, ce înseamnă peste tot în lumea slavă o piață sau un loc de schimb, în timp ce sufixul *-iște*, tot de origine slavă, desemnează locul unde a fost ceva. Târgoviște înseamnă deci „locul unde a fost un târg”.

În depresiunile intracolinare în care s-a dezvoltat orașul s-au găsit urme de viață încă din epoca neolitică, constând în așezări și morminte din epoca bronzului, atestate de importantul tezaur din piese de aur descoperit la Perșinari. Au mai fost descoperite urme din perioada târzie a fierului, precum și din secolele III î.Hr. - I d.Hr. aparținând civilizației geto-dacice. Din secolele II și III d.Hr. au fost descoperite materiale ceramice romane precum și elemente de tradiție meșteșugărească locală.

În nordul orașului Târgoviște, în zona cartierului Suseni, s-au descoperit așezări de secol VIII-X unde se practicau meșteșuguri tradiționale rurale, dar și două monede bizantine de bronz atribuite lui Ioan I Tzimiskes (969-976). Descoperirile arheologice din cartierul Suseni probează existența unei așezări la începutul secolului al XIV-lea care s-a întins spre sud și a înglobat locuirea de aici. Astfel, între valea Ialomiței și drumul Câmpulungului s-a înfripat târgul permanent numit apoi Târgul de Sus sau Suseni.

În secolul al XIV-lea, coloniștii sași se stabilesc aici, dezvoltând economic zona și impulsivând urbanizarea acesteia. Demografia e în creștere, calitatea și amploarea locuințelor e tot mai însemnată. Mai multe monezi găsite în locuințele arse în urma unui incendiu, dovedesc schimburi între Mircea cel Bătrân (1386-1418), domn al Țării Românești,

Sigismund de Luxemburg (1387-1437), regele Ungariei și Srațimir, țarul Vidinului (1371-1396).

Orașul Târgoviște este ales a fi scaun domnesc de către Mircea cel Bătrân, pe timpul căruia localitatea a cunoscut o înflorire, fiind întărit pentru a putea înfrunta pericolul expansiunii otomane.

Din motive atât militare cât și economice scaunul domnesc se mută la București pe vremea domniei lui Vlad Țepeș, în 1459, dar reședința domnească din Târgoviște nu e părăsită, ci va fi utilizată și de succesorii acestuia.

Radu cel Mare (1495-1508) restabilește întâietatea reședinței domnești la Târgoviște, construind prima biserică a Mitropoliei și biserica mănăstirii Dealu, gropnița domnească, monument reprezentativ al arhitecturii românești.

Sub domnia lui Neagoe Basarab (1512-1521), orașul cunoaște cea mai mare înflorire edilitară, economică și culturală. Din aceeași perioadă este cunoscută cea mai veche pecete a orașului, cu imaginea Maicii Domnului cu Pruncul în brațe.

Urmașii în scaun ai lui Neagoe Basarab au preferat Bucureștiul drept reședință, cu excepția domnilor Radu Ilie, Pătrașcu cel Bun și Mihnea Turcitul, care au rezidat la Târgoviște.

În secolului al XVI-lea Petru Cercel (1583-1585) reface Curtea Domnească, aducând în Târgoviște influențe culturale din Italia și Franța.

Domnia lui Mihai Viteazul (1593-1601) a reprezentat un reper important în istoria orașului. Deși învingător la Călugăreni (23 august 1595), voievodul este nevoit să se retragă. Armatele otomane au ocupat Târgoviștea, dar au fost repede alungate (octombrie 1595). Până la moartea sa, Mihai

Viteazul a condus țara din Târgoviște, care rămâne principala reședință domnească până în 1626, perioadă în care cunoaște o reală înflorire.

Secolul al XVII-lea aduce o nouă împărțire administrativă a orașului care se va constitui în Bazarul de Sus (Suseni) și Bazarul de Jos. Mahalalele orașului se structurează în jurul bisericilor parohiale: Târgului, Sfântul Nicolae Geartoglu, Sfinții Apostoli, Sfinții Voievozi, Sfântul Nicolae Simuleasa, Sf. Gheorghe, Biserica Roșie ș.a.

În 1639, Matei Basarab (1632-1654) se stabilește la Târgoviște înnoind și completând edificiile Curții domnești, construind noi biserici și fortificând orașul cu un val de pământ cu palisadă de lemn și șanț, întărit cu bastioane. În perioada secolului al XVII-lea, pe vremea marelui umanist Udriște Năsturel, s-a creat un mediu cultural elevat, care a contribuit la dezvoltarea învățământului, a tipăriturilor, a arhitecturii și picturii.

Sfârșitul domniei lui Matei Basarab este marcat de revolta seimenilor în cursul căreia bătrânul voievod și-a găsit sfârșitul (aprilie 1654), după care reședința țării se mută iar la București.

După năvălirea tătarilor și incendierea produsă de aceștia, orașul Târgoviște scade ca importanță, până la urcarea pe tron a lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714), care reface Curtea domnească. Moartea tragică a acestuia în 1714 a condus din nou la decăderea orașului.

În septembrie 1813 Domnul Ioan Caragea încuviințează demolarea curții domnești însă decizia sa este zădărnicită de reacția localnicilor, care nu numai că se împotrivesc, ci chiar repară și conservă ruinele celor mai importante edificii. Alexandru Suțu, domn între 1818 și 1821, a mai încercat o dată distrugerea Curții domnești, însă fără succes. Tot atunci, orașul suferă jafuri și distrugerii provocate de mișcarea eteriștilor, iar apoi de trupele otomane.

Urmează un lung șir de nenorociri: războiul ruso-turc din 1828-1829, ciuma, cutremurul și incendiul din 1829, holera din 1831. Regulamentul Organic din 1831 a impus lucrări importante de modernizare, cu accent deosebit pe sistematizarea orașului (lărgirea și pietruirea ulițelor, măsuri

contra incendiilor, construirea de poduri, edificii publico-administrative, școli și spitale).

Atât în vremea lui Alexandru Ioan Cuza, dar mai ales în vremea lui Carol I, viața culturală a orașului a sporit simțitor prin apariția mai multor tipografii și prin activitatea marelui cărturar târgoviștean Ion Heliade Rădulescu.

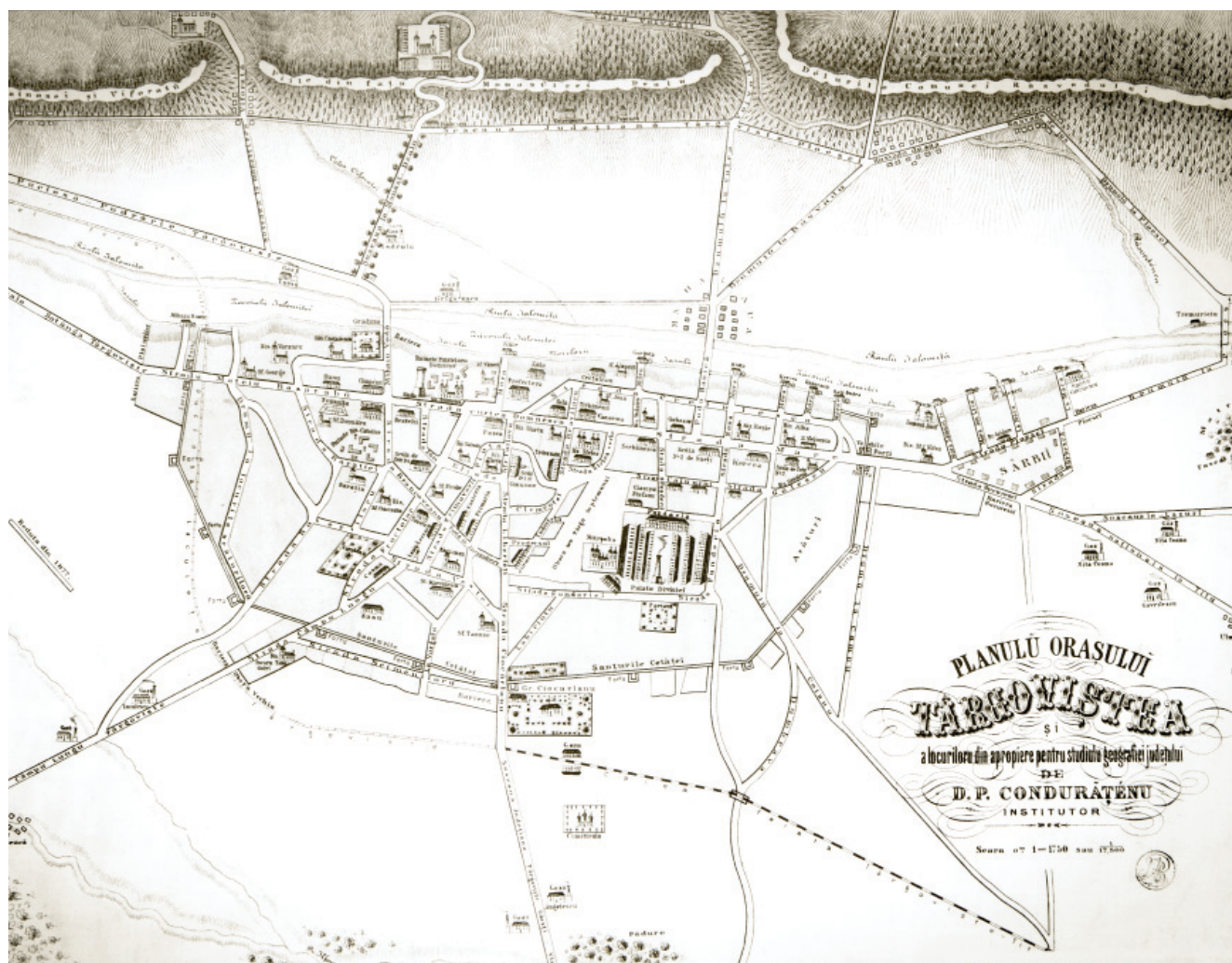
Dobândirea independenței a generat o nouă epocă de dezvoltare și modernizare a Târgoviștei. Au fost create mai toate instituțiile bancare, administrative, comerciale, polițienești, de sănătate publică, poștă, căi ferate, precum și lucrări ingineresti edilitare cu tehnică și cunoștințe aduse din afară etc.

Perioada Primului Război Mondial a fost una distrugătoare pentru oraș, prin intensă exploatare a resurselor și măsuri severe împotriva populației civile. Perioada dintre cele două războaie mondiale a fost destinată refacerii orașului și implementării unei noi concepții urbanistice. Au fost reparate monumentele avariate, s-au construit fabrici, hale comerciale, stadioane, bănci, barajul de pe Ialomița, muzeul și biblioteca orașului. Cel de-al doilea Război Mondial a adus noi nenorociri: distrugerii, pierderi de vieți omenești, economice și culturale, teamă și mizerie socială.

Anii 50 au însemnat noi programe de sistematizare urbană, specifice nou-instauratului regim. Deși inițial era prevăzut ca centrul istoric să fie păstrat, să fie amenajate parcuri și să fie construite spații cu rol socio-cultural, aceste planuri nu au fost puse decât parțial în aplicare. După înființarea județului Dâmbovița, cu reședința în municipiul Târgoviște, în 1968, orașul primește o nouă platformă industrială, fapt ce a dus la o explozie demografică importantă.

În perioada 1974-1989 zona centrului a fost puternic afectată de sistematizări, care au șters o bună parte din patrimoniul istoric al Târgoviștei.

În 1992 s-a înființat Universitatea „Valahia”. Activitatea de restaurare și punere în valoare a centrului istoric și a monumentelor sale este azi în plină desfășurare prin programe naționale și europene.

Detaliu din primul plan al orașului, la scara 1:16000, realizat de D.P. Condurățeanu în anul 1886.

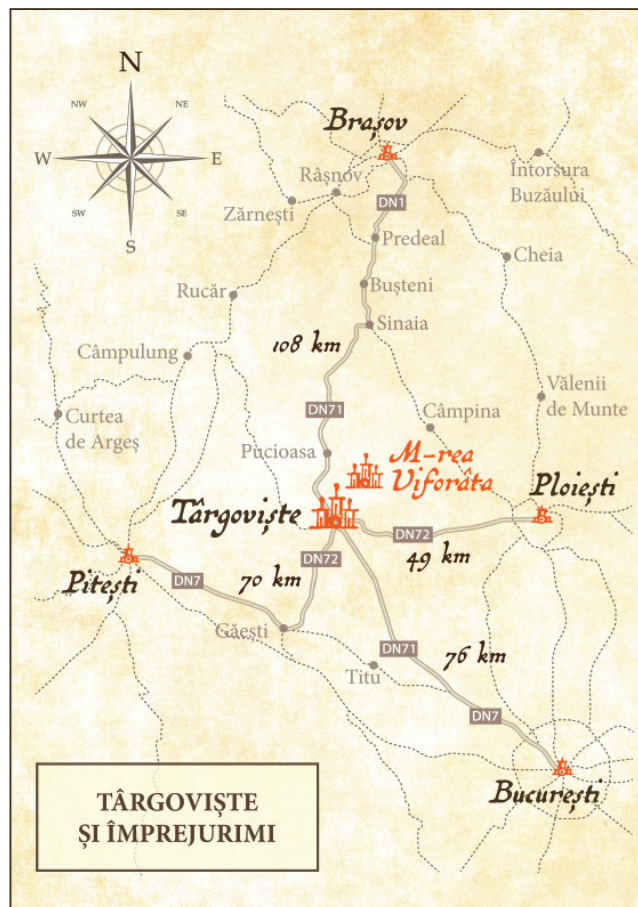

MĂNĂSTIREA VIFORÂTA

Vedere de ansamblu a mănăstirii Viforâta, vara,
dinspre nord. În plan îndepărtat, orașul Târgoviște.

DATE GENERALE

Așezare:	Str. Mihai Viteazu nr. 267, sat Viforâta, com. Aninoasa, jud. Dâmbovița
GPS:	44°58'22.48"N, 25°27'55.62"E
Acces:	Din DN 71 Târgoviște-Sinaia, punctul „Transformator”, pe DJ 718 spre NE până în satul Viforâta (5 km din Târgoviște)
Datare:	Sec. XVI-XVIII
Monumentele ansamblului:	<i>Biserica cu hramurile „Nașterea Maicii Domnului” și „Sf. Gheorghe”:</i> sec. XVI-XVIII <i>Zidurile de incintă:</i> sec. XVI-XVIII
Protecție:	Lista Monumentelor Istorice 2015, cod DB-II-a-A-17760
Cțitori:	Vlad Înecatul, Radu Mihnea, Matei Basarab și Elina Doamna, Constantin Brâncoveanu, banul Grigore Brâncoveanu și soția sa Safta.
Pictura:	Pictură păstrată în pridvor de pe timpul refacerilor datorate lui Constantin Brâncoveanu, 1713, catapeteasma executată de sculptorul Karl Storck, 1864.
Tipologie biserică:	Biserică de tip sală, trilobată, cu pronaos cu turn clopotniță, naos cu turlă și altar, la care s-a adăugat pridvorul de sec. XVIII.
Hramuri:	Sf. Gheorghe (23 aprilie), Nașterea Maicii Domnului (8 septembrie), Sf. Prooroc Ilie (21 iulie - paraclisul)
Obște:	85 de viețuitoare

ISTORIC

Ascunsă între dealurile de la nord-est de Târgoviște, la doar 5 km distanță de oraș, într-un pitoresc cadru natural, mănăstirea Viforâta își are începuturile pe vremea domniei lui Vlad Vodă al VI-lea (1530-1532), pomenit în istorie cu numele „Înecatul”, după felul în care și-a aflat sfârșitul. Nepot al lui Vlad Voievod Călugărul, coborâtor așadar din Basarabi, acesta a zidit mănăstirea Viforâta pe locul unui mai vechi așezământ monahal, de la jumătatea veacului al XV-lea, pe care tradiția îl atribuie lui Vladislav al II-lea (1447-1456). La 1530, intenția lui Vlad Înecatul a fost probabil aceea de a ridica, în imediata vecinătate a reședinței de scaun și mitropolitane a țării, un edificiu care să-i servească drept gropniță domnească. A murit, însă, înainte de a-și fi isprăvit zidirea, fiind îngropat în necropola voievodală existentă atunci la mănăstirea Dealu.

Biserica, așezată în mijlocul unei incinte fortificate, apărută de un zid înalt, avea să fie terminată la un an de la moartea sa. Un hrisov de întărire dat „sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de la Vihorăști (Viforâta), unde este hramul Nașterii Preacuratei stăpânei noastre” de Pătrașcu cel Bun, în luna septembrie a anului 1557, dovedește că mănăstirea era mai veche, posedând ocine de la „răposății domni”, primul menționat fiind „Vlad Vodă cel Bătrân”.

O primă perioadă de restriște în istoria Viforâtei e consemnată la începutul anului 1611, când este prădată, la fel ca alte lăcașuri din zonă, de trupele lui Gabriel Báthory, principele Transilvaniei. Acesta, fără a declara război, a pătruns prin surprindere în Țara Românească, în încercarea de a ocupa scaunul domnesc. Imediat după retragerea năvălitorilor, voievodul Radu Mihnea (1611-1616) va face unele reparații, dând drept danie unele proprietăți pentru întreținere și reînnoind hrisoavele mai vechi. Mici reparații va mai

Deasupra: Vedută cu mănăstirea Viforâta executată la mănăstirea Dealu. „Lucrată după natură și dedicată Sf. Mănăstiri de subofițerul D.D. Saegiu la 13 februarie 1883.”

La mijloc: Ilustrată interbelică înfățișând ansamblul dinspre sud-vest.

Dedesubt: Incinta mănăstirii, biserica și obștea monahiilor într-o imagine din anii 1960.

Pagina din dreapta: Mănăstirea Viforâta pe harta austriacă de la 1855 întocmită de generalul August von Fligely.

Săteni
(Sutzeni)

Aninoasa

Mănăstirea

Gărgota

Vălciorita

Teisul

Teisul

2100

2100

Beauregard
Mănăstir

Măcaloiu

TÎRGOVIȘTEA

de sus

Preseaca

Teisul

[illegible]

Asmele ser bine ky Bîlat de kalpe
pînosau l'ondatope, arestai tps.
moa aucezemîel uî lerdat de ko-
tpe kontrozilomî/sei/

Dyna nat. des. R. Danielis (1899)

*hominiuză sa. Apoi, în Grigorie Bîrcoabeas, muntele topii familiei de Baza-
răb și așa încheiurile lui s'încorporază în Păst. hr. aceluia încheiure și se
scrie: Peștele de o leață arsă și un indolșat de cele încheiurase. Am
un șteț de roa mai-bone și nepo- cap bîzlatopi și tie upumy și inbil-
usapale uie odine.*

16

face și Leon Tomșa (1629-1632), care va dăruia mănăstirii o splendidă icoană îmbrăcată în argint aurit, înfățișându-l pe Sf. Gheorghe și care se păstrează la mănăstire și astăzi.

Lucrări de refacere mai ample vor fi făcute la mai bine de un veac de la zidirea mănăstirii, la 1635, de către Matei Basarab. El va reface și va extinde așezământul, îl va sprijini cu daruri și va reorganiza viața monahală, mănăstirea devenind de călugărițe. La 1640, episcopul catolic Petru Deodat Bakšić, aflat în vizită la Târgoviște, pomenește mănăstirea, despre care spune că se află „*afară din oraș, într-o vale din apropierea viilor*”, ca „*fiind foarte frumoasă și de maici*”. Pe tot parcursul veacului al XVII-lea mănăstirea Viforâta apare pomenită destul de des în documente, fiindu-i confirmate vechile posesiuni.

La începutul celui de-al XVIII-lea veac va fi rândul domnului Constantin Brâncoveanu (1688-1714) să ia în grija mănăstirea, la inițiativa Mariei Doamna, care se întristase văzând „*mănăstioara*” în stare rea. Din vechiul ansamblu „*numai sfânta bisericuțe era, și foarte proastă, întunecoasă, nezugrăvită, fără clopotniță și fără curte, două-trei chilioare numai ... și alt nimic, biserică veche foarte, care s-a mai dres odată de un Radu Vodă.*”

Așadar, la 1713 Constantin Brâncoveanu a refăcut mănăstirea adăugând mai multe îmbunătățiri, devenind astfel un nou ctitor. Au fost reparate și înălțate zidurile înconjurătoare, s-au construit noi chilii pentru monahi, s-a pardosit biserica cu noi lespezi și s-a reconstituit vechea pictură, dacă cumva s-a făcut chiar o zugrăvire din nou. Nu a fost uitat nici întâiul ctitor, strămoșul său cu două veacuri în urmă, Vlad Vodă, pe care Brâncoveanu „*puse să-i zugrăvească figura în dreapta ușii de intrare*” așa cum se vede astăzi. Așadar de acum datează parte din zidurile bisericii, chiliilor și ale incintei.

Mai târziu, spre jumătatea veacului, în chiliile mănăstirii va funcționa o școală unde învățau carte fiii locuitorilor dornici de instruire. Aflăm aceasta dintr-o însemnare din anul 1756, în care un anume Toma Logofătul, fiul lui Vasile bărbierul, declara că a învățat carte „*numai la biserică întru sfânta mănăstire la Viforâta.*”

Marele cutremur din ziua de 14/26 octombrie 1802 avea să pricinuiască mănăstirii însemnate stricăciuni. La scurtă vreme după aceasta, însă, a fost reparată de marele ban Grigorie Brâncoveanu, ultimul descendent direct al lui Constantin Brâncoveanu, și de soția sa, Safta, călugărită mai apoi, la Mănăstirea Văratec. Va fi restaurată pictura, se va construi biserica „Sf. Apostoli Petru și Pavel”, capela cimitirului și un arhondaric.

După o seamă de lucrări de întreținere, făcute cu cheltuiala Casei Bisericii, pe la începutul secolului al XX-lea, în anii 1913-1914 prin implicarea Mitropolitului Primat al României, Konon Arămescu Donici (1912-1919), mănăstirea a fost din nou reparată și zugrăveala bisericii spălată.

Cutremurul din 10 noiembrie 1940 a provocat noi pagube la o serie de clădiri, care au rămas în această stare până în anul 1960, când, prin grija Prea Fericitului Justinian, Patriarhul României s-a trecut la ridicarea din temelie a clopotniței de acum. Odată cu aceasta s-au rezidit chiliile de o parte și de alta a intrării, s-au reparat și renovat chiliile vechi și zidul înconjurător pe întreg perimetrul ansamblului. Tot atunci s-au introdus gaze pentru încălzit, lumina electrică și apa curentă, cu ocazia transformării acestui așezământ în casă sanatorială destinată adăpostirii și întreținerii călugărițelor și preteselor lipsite de sprijin material. Lucrările s-au terminat în octombrie 1962 cu cheltuielile casei de pensii și ajutoare ale salariaților bisericii ortodoxe române și al arhiepiscopiei Bucureștilor.

Cutremurul din 1977 a pricinuit alte daune mănăstirii Viforâta. Datorăm Patriarhilor Justinian Marina (1960-1977), Justin Moisescu (1977-1986) și Teoctist Arăpașu (1986-2000), refacerea mănăstirii cu înfățișarea de azi, precum și construirea paraclisului bisericii cu hramul Sfântului Prooroc Ilie (1994) și a unui mic muzeu în care se păstrează colecții de icoane vechi, odoare, cărți și hrsoave, broderii, veșminte și alte obiecte bisericesti.

În anul 2005, pe lângă renovări și refaceri, Înalt Preasfințitul Arhiepiscop Nifon, a construit în afara mănăstirii un arhondaric, numit „Casa Brâncoveanu” destinat cazării oaspeților.

ARHITECTURA

Ansamblul este alcătuit dintr-o incintă pătratică destinată chiliilor ce include pe latura nordică și un paraclis. La acestea se adaugă biserica, un mic muzeu și un arhondaric, precum și mai multe clădiri în afara incintei, inclusiv o capelă în cimitir.

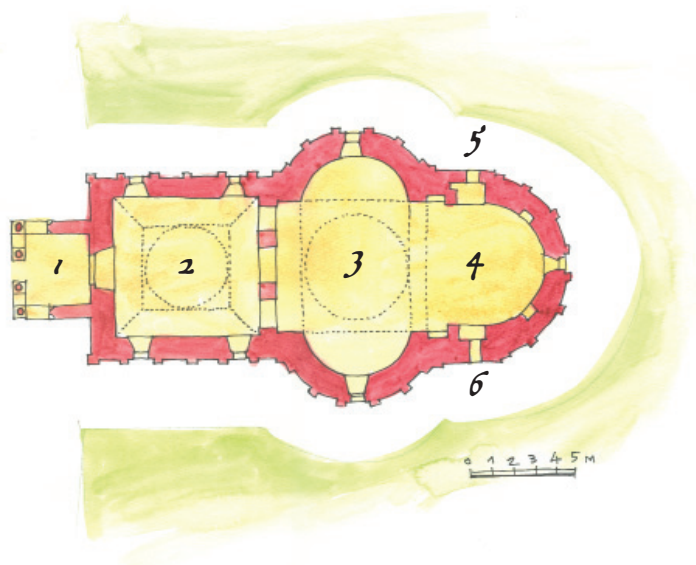
Latūra de sud este cea mai reprezentativă, având parter și unul până la două etaje și un turn de acces prevăzut cu un gang boltit la parter și o turlă pătratică pe două etaje, acoperită cu o cupolă semisferică cu reborduri pronunțate. Deasupra intrării, sub streșina primei retrageri a turnului, într-o firidă trilobată, se află icoana Sfântului Gheorghe ucigând balaurul, reprezentând hramul bisericii Viforăta. La exterior, aripa sudică este marcată la cele două extreme de accente, și anume, la extrema de est cu un volum înălțat pe trei nivele din care ultimul prevăzut cu o loggie mărginită pe două laturi de arcade semicirculare sprijinite pe stâlpi cu capiteluri scurte stilizate în doric toscan, iar extrema vestică fiind accentuată printr-un balcon de lemn sprijinit pe console și protejat de prelungirea pantei acoperișului. Văzut de la interiorul incintei, turnul intrării deține la primul nivel o mică loggie cu două arce semicirculare.

Aripa de nord a incintei este la rândul său prevăzută cu un turn drept accent, de data aceasta aflat în mijlocul laturii, menit a face trecerea de la un sistem de rezolvare a chiliilor la altul. Dacă în partea estică a aripii avem de-a face cu un acoperiș unic, mai înalt și prevăzut cu ochiuri trapezoidale de ferestre de mansardă, în partea vestică a aripii acoperișul se retrage în două planuri paralele pe toată lungimea, prilejuind o bandă de ferestre dreptunghiulare cuprinse în perețele

Deasupra: Incinta mănăstirii și biserica într-o imagine de iarnă dinspre est.

Dedesubt: Turnul clopotniță cu gangul de acces în incintă, într-o imagine de iarnă dinspre sud.

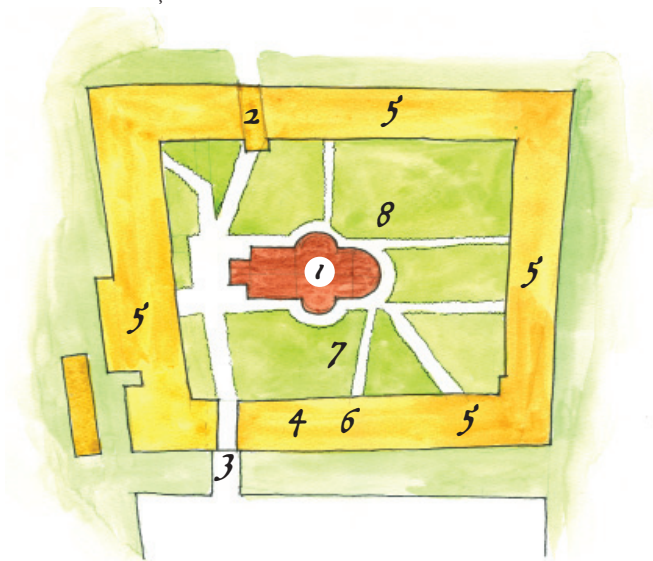

Planul bisericii

1. Pridvor 2. Pronaos 3. Naos 4. Altar 5. Proscomidie 6. Diaconicon

Planul ansamblului

1. Biserica 2. Paraclisul 3. Turnul clopotniță 4. Muzeul 5. Corpuri de chilii
6. Stăreția 7. Mormântul ieromonahului Macarie 8. Fântână

vertical de deasupra pridvorului. Turnul pătratic amintit este alcătuit din două nivele, etajul fiind vitrat pe trei laturi cu câte trei ferestre semicirculare la partea superioară, și prevăzute cu „sprâncene” în relief vopsite maro-roșcat. La parter turnul e străbătut de un gang ce face legătura între cele două pridvoare ale chiliilor, iar pe fațada interioară a incintei, într-o firidă semicirculară cu „sprânceană” se află o frescă murală ecleziasitică.

Chiliile maicilor sunt dispuse cu precădere pe laturile de vest, nord și est, cele ale personalului de rang superior aflându-se pe fațada sudică.

Există două tipologii de rezolvare a acoperișului corpurilor chiliilor descrise mai sus, dar ceea ce le unește este pridvorul de lemn de la parter, adânc și umbrit de cornișa largă situată la aceeași cotă pe întreg perimetrul celor trei laturi, și prevăzut cu aceeași tipologie de parapet, din lemn, transparent, alcătuit din baghete subțiri dispuse pătratic între stâlpii având aceeași cadență și înălțime. Considerăm că simplitatea sculpturii pridvorului, precum și această ordine riguroasă este bine venită asigurând armonie, echilibru și unitate ansamblului atât de încercat de numeroase catastrofe urmate de tot atâtea refaceri.

Latura sudică a incintei destinată administrației și conducerii, precum și unor prelați mai importanți, este dominată la interiorul incintei de două loggii lungi, orizontale alcătuite din stâlpi și parapet plin de lemn la etaj, așezate peste tot atâtea pridvoare de aceeași adâncime, doar că sprijinite pe stâlpi de zid cu capitel sub formă de trunchi de piramidă, peste a căror abacă se sprijină capetele grinzilor transversale ale planșeului de la parter. Colțurile estice și vestice ale acestei aripi sunt marcate de volume ieșite în exteriorul aliniamentului, și marcate de firide, și loggii cu arcaturi semicirculare.

Întreaga incintă este frumos amenajată cu alei pietruite, gazon, copaci, flori și locuri de odihnă. Două chioșcuri dantelate din lemn marchează o fântână tradițională și un loc de odihnă. O parte din prelații de seamă ai mănăstirii sunt îngropați în apropierea bisericii care tronează în mijlocul incintei. Într-unul dintre aceste morminte sunt rămășițele pământești ale mitropolitului Ghenadie, Primatul României

din 1904, iar în celălalt odihnește Ieromonahul Macarie, „dascăl de muzichie” și compozitor (1780-1836).

În afara incintei, pe locul fostei așa numite „Case a lui Brâncoveanu” s-a amenajat prin extensia monumentului istoric arhondaricul mănăstirii, un volum alcătuit din parter și mansardă, cu rol de cazare al oaspeților, iar alături o casuță cu pridvor de lemn dantelat, adăpostește atelierul de țesături bisericești.

Cimitirul mănăstirii cuprinde mai multe cavouri precum și o capelă cu hramul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, construită de călugărița Elisafra schimonahia (de fapt, Safta, soția banului Grigorie Brâncoveanu), capelă a cărei pictură a fi fost restaurată prin grija Î.P.S. Arhiepiscopul Nifon în 2005.

Biserica mănăstirii Viforâta a păstrat planul inițial, de tip sală trilobată, cu o navă principală segmentată în pronaos și naos și două abside semicirculare colaterale. Ca dispoziție în plan și secțiune longitudinală, este asemănătoare majorității ctitoriilor târgoviștene.

Pronaosul, de plan pătratic, este prevăzut cu câte două ferestre pe laturile exterioare, cu canturile evazate spre interior și un arc teșit la partea superioară. Trecerea de la pronaos la naos se face printr-o anfiladă de trei arce sprijinite pe doi stâlpi masivi cu soclul octogonal ce se dezvoltă pe verticală având o secțiune mai redusă și rotunjită la colțuri.

Atât pronaosul cât și naosul sunt prevăzute cu câte o turlă cilindrică de dimensiuni apropiate și acoperite cu cupole semisferice. Trecerea de la planul pătrat la cel circular se face printr-un sistem de arce și pandantive.

Cele două abside laterale de formă semicirculară în plan sunt acoperite cu semicalote sferice sprijinite pe arce dublou teșite, iar trecerea de la pătrat la cerc se face cu pandantive.

Acoperișul bisericii, dispus în două ape, cu pinion triunghiular și streășină la vest, a fost extins cu cel al pridvorului, în trei ape. Turlele cilindrice străpung coama acoperișului, decupând pantele acestuia și fiind segmentate de câte o streășină circulară situată ușor deasupra coamei. Fiecare turlă e prevăzută cu câte o cupolă de tip clopot cu rebord restrâns și câte patru ferestre verticale înguste.

Pridvorul din fațada vestică a fost adăugat în secolul al XVIII-lea, de către Constantin Brâncoveanu. Planul

Biserica văzută dinspre nord-vest.

dreptunghiular, este perimetrat pe jumătate de o colonadă formată din patru stâlpi ce susțin trei arce pe fațada principală și doi pilaștri angajați susținând câte două arce pe cea laterală. Arcele sunt alternate ca dimensiune, cel central și cele două laterale fiind mai mari decât restul. Stilul brâncovenesc rezidă din proporțiile ediculului: arhitrava și soclul sunt masive în raport cu fragilitatea stâlpilor, scurtimea bazei și capitulurilor acestora, alternanța arcaturilor.

Arhitrava frontală a pridvorului e decorată cu trei fresce cu foiță de aur în medalioane pătrate care înfățișează cele trei hramuri ale bisericii: Sf. Gheorghe, Nașterea Maicii Domnului și Sf. Ilie.

Soclul, abia exteriorizat, sprijină o serie de colonade angajate, cu capituluri îngropate sub brâul care încinge, în

Turnul-clopotniță și colțul de sud-vest al incintei.

partea superioară, câmpul zidurilor construcției. Se pare că, prin renovările din secolul al XIX-lea, s-a încercat, cu rezultat îndoielnic, modificarea aspectului lăcașului, ce părea, pentru gustul acelei vremi, monoton. Cu acest prilej s-au adăugat unele ornamente pe zidurile exterioare, acoperișul a suferit unele modificări, cum ar fi streășina îngustă care perimetrează cu festonul ei biserica, iar plumbul, cu care a fost acoperită mănăstirea, a fost înlocuit cu tablă albă de zinc.

Întreaga cromatică a bisericii este deosebit de sobră, dominând albul cu striățiile date de vibrația pilastraturilor limitate la partea superioară de brâul unificator, alcătuit dintr-o alternanță de profiluri dreptunghiulare și semicilindrice. Soclul de culoare gri contrastează acum cu vopseaua intensă a acoperișului de tablă.

Pagina din stânga:
Arcadele pe stâlpi care marchează
trecerea dintre pronaos și naos.

Deasupra:
Latura sudică a incintei și
colțul de sud-est.

PICTURA

Asemeni altor ctitorii mănăstirești din zona Târgoviștei, și biserica mănăstirii Viforâta a cunoscut mai multe etape în evoluția ansamblului său pictural. Vremurile potrivnice prin care a trecut mănăstirea au împiedicat păstrarea frescelor în factura originală. Vechea pictură nu se mai poate cunoaște astăzi, însă am putea totuși presupune că sub zugrăveala actuală s-ar putea afla mărturia secolului al XVI-lea. Atunci când Constantin Brâncoveanu, în 1713, a refăcut biserica, cu meșteri italieni, i-a adus o serie de îmbunătățiri printre care și reconstituirea vechii picturi. El nu a uitat nici pe întâiul ctitor, Vlad Vodă, poruncind să i se zugrăvească figura în dreapta ușii de la intrare. Așa se explică apariția, după aproape 200 de ani, a chipurilor primilor ctitori, în tablourile votive.

Printre reparațiile însemnate care au avut loc în această mănăstire se numără și cea făcută de marele ban Grigorie Brâncoveanu pe la începutul veacului al XIX-lea. Între alte schimbări, el a rezugrăvit biserica. Chipul său, împreună cu cel al soției Safta, este reprodus în tabloul votiv unde, pe același plan, răsar figurile primilor ctitori.

La interior, distribuția panourilor se succede după datina răsăriteană, îmbrăcând interiorul. Scenele din viața lui Hristos alternează uneori cu imaginile individuale ale personajelor biblice. Sfinții au figuri hieratice, desprinși de pământesc, bine proporționați ca dimensiune și desen.

Una dintre piesele valoroase aflate la interior o constituie iconostasul din lemn de tei aurit, împletind elemente baroce cu elemente de factură bizantină. În același stil sunt lucrate un tetrapod, stranele pentru cântăreți și scaunul arhieresc. Toate au fost realizate de sculptorul Karl Storck în jurul anului 1864.

Între icoanele încadrate în catapeteasmă se detașează splendida icoană a Sf. Gheorghe, dăruită mănăstirii de Leon Tomșa Vodă și soția sa, Victoria Doamna. Frumoasa pictură venețiană, îmbrăcată în întregime în argint aurit, este cel mai de preț odor al mănăstirii.

Alături: Chenar decorat cu motive geometrice zugrăvit pe bolta pridvorului.

Pagina din dreapta: Tabloul votiv înfățișându-i pe ctitorii de la începutul sec.

XIX: banul Grigore Brâncoveanu (1767-1832), nepotul și ultimul descendent direct al lui Constantin Brâncoveanu, alături de soția sa, Safta Balș (1776-1857), călugărită la Văratec. În plan secund, chipurile primilor ctitori: Vlad al VI-lea Înecatul (1529-1532) și soția sa, Ana, fiica lui Petru Rareș.

Fragmente de la vechea tâmplă a mănăstirii, păstrată în muzeu. Cca 1713. Inscriptii în limba slavonă. Atelier din Țara Românească (brâncovenesc). Lemn sculptat, policromat, aurit. Tempera pe lemn.

Sus de tot: Friza de tâmplă, 390 x 33 cm.

Pagina din stânga, deasupra: Maica Domnului Orantă flancată de reprezentările Arhanghelilor Mihail și Gavriil.

Detaliu de pe friza de tâmplă. Pagina din stânga, dedesubt:

Detaliu din sculptura ușilor împărătești, cu motive ornamentale vegetale. *Alături:* Scena Buneivestiri. Ușile împărătești, detaliu.

Deasupra: Cele două molenii. Icoane cu Maica Domnului și Sf. Ioan Evanghelistul ce încununează catapeteasma.

Dreapta: Ușile împărătești.

Pagina din stânga:

Sfântul Gheorghe ucigând balaurul. Icoană ferecată în argint aurit dăruită mănăstirii Viforâta în anul 1631 de Leon Vodă Tomșa (1629-1633) și soția sa, Victoria.

Tempera pe lemn; argint ciocănit, cizelat, parțial aurit; 98,5x70 cm

Chenar cu inscripție în limba greacă: „Această icoană a marelui mucenic Gheorghe iaste de la creștinul domn Ioan Leon Voevod, ficiorul lui Ștefan Voevod și de a lui prea luminata Doamna Victoria, fiindu arhiereu chir Grigorie în anul 1631, octombrie 11.”

Deasupra: Detaliu din iconostasul din lemn de tei aurit, operă în stil baroc cu elemente bizantine a sculptorului Karl Storck, după 1864.

Stânga: Ansamblu de imagini din Vechiul și Noul Testament. Detaliu. Pictură pe pânză, sec. XVIII. Muzeul mănăstirii.

Deasupra: Icoană de inspirație rusească cu Maica Domnului Alinătoarea durerii, înc. sec. XIX. Muzeul mănăstirii.

Iisus Hristos, icoană împărătească.
Atelier brâncovenesc. Tempera pe
lemn, fond aurit, 99,5 x 70 cm. Cca
1713, aflată în muzeul mănăstirii.

Triod slavo-român tipărit la Buzău, în anul 1700.
(Muzeul mănăstirii Viforâta)

Incinta mănăstirii și biserica văzute primăvara din turnul clopotniță.

Biserica mănăstirii Viforăta
într-o seară de august.

Biserica mănăstirii și o parte din incintă văzute toamna dinspre est.

Mari sărbători religioase de peste an

1 ianuarie Anul Nou Sf. Vasile cel Mare	Prima vineri după Paște Izvorul Tămăduirii	6 august Schimbarea la Față a Domnului	26 octombrie Sf. Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir
6 ianuarie Boboteaza sau Botezul Domnului	23 aprilie Sfântul Mare Mucenic Gheorghe	11 august Sf. Nifon, Mitropolitul Țării Românești	27 octombrie Sfântul Dimitrie Basarabov
7 ianuarie Soborul Sfântului Ioan Botezătorul	21 mai Sfinții Împărați Constantin și Elena	15 august Adormirea Maicii Domnului	21 noiembrie Intrarea Maicii Domnului în Biserică
30 ianuarie Sfinții Trei Ierarhi	40 de zile după Paște Înălțarea Domnului Ziua Eroilor	29 august Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul	30 noiembrie Sfântul Apostol Andrei
2 februarie Întâmpinarea Domnului	50 de zile după Paște Pogorârea Duhului Sfânt (Rusaliile)	8 septembrie Nașterea Maicii Domnului	6 decembrie Sfântul Ierarh Nicolae
25 Martie Bunavestire (Blagoveștenia)	24 iunie Nașterea Sf. Ioan Botezătorul (Drăgaica sau Sânzienele)	14 septembrie Înălțarea Sfintei Cruci	25 decembrie Nașterea Domnului sau Crăciunul
Ultima duminică înainte de Paște Floriile	29 iunie Sfinții Apostoli Petru și Pavel	1 octombrie Acoperământul Maicii Domnului	26 decembrie Soborul Maicii Domnului
Duminica Paștelui Învierea Domnului Sfintele Paști	20 iulie Sfântul Ilie	14 octombrie Sfânta Cuvioasă Paraschiva	27 decembrie Sfântul Ștefan

Prohodul Adormirii Maicii Domnului la Mănăstirea Viforâta.

The image shows the ruins of the Domnăști Palace in Bucharest. In the foreground, a wide path made of large, flat, greyish-brown cobblestones leads towards the background. To the left, a brick wall with a semi-circular archway is visible. The background features a large, multi-layered brick wall, some of which is crumbling, revealing a stone core. A small wooden bench is placed on a patch of green grass to the right. The sky is blue with some light clouds.

OBIECTIVE TURISTICE

Ansamblul Curții domnești.
Casele domnești.

Muzeul de Artă

Contact: Calea Domnească nr. 185, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarna: 8.00 – 16.00

Muzeul de Istorie

Contact: Calea Domnească nr. 189, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarna: 8.00 – 16.00

Muzeul Tiparului și al Cărții Vechi Românești

Contact: Calea Domnească nr. 181, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarna: 8.00 – 16.00

Muzeul Scriitorilor Dâmbovițeni

Contact: Str. Justiției nr. 7, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarna: 8.00 – 16.00

Casa Atelier „Gheorghe Petrașcu”

Contact: Str. Bărăției nr. 24, tel: 0245 613946

e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Muzeul „Vasile Blendea”

Contact: Str. Grigore Alexandrescu nr. 38, tel: 0245 613946

e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Muzeul Poliției Române

Contact: Calea Domnească nr. 187, tel: 0245 212990

web: www.politiaromana.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: 9.00 – 17.00

Muzeul Evoluției Omului și Tehnologiei în Paleolitic

Contact: Str. Stelea nr. 4, tel: 0245 613946

e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Centrul Vechi

Centrul vechi al orașului Târgoviște este străbătut de strada Alexandru Ioan Cuza, care pornește din sudul Curții Domnești și ajunge în Piața Mihai Viteazu. Majoritatea clădirilor pe care le vedem astăzi datează de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, altele din perioada interbelică.

Mitropolia

Primul edificiu al Mitropoliei a fost ridicat de către domnul Țării Românești, Neagoe Basarab, între anii 1517 și 1520. Noul lăcaș, reconstruit din temelii între 1890-1923 după planurile arhitectului francez André Lecomte du Noüy se găsește în centrul orașului, fiind și azi folosit drept biserică mitropolitană.

Parcul Chindia

A fost amenajat în anul 1970 pe spațiul ocupat odinioară de grădina Curții Domnești. I s-au adăugat apoi un teatru de vară, o grădină zoologică, un lac de agrement, o piscină, un restaurant și terenuri de tenis. În 2006 a fost inaugurată aleea celor 33 de voievozi care au domnit la Târgoviște.

Parcul Mitropoliei

Parcul este delimitat de cele două artere principale ale orașului: B-dul Libertății și B-dul Mircea cel Bătrân. Parcul a fost amenajat la sfârșitul secolului al XIX-lea în zona centrală a orașului, pe un teren care făcea parte din întinsa grădină ce înconjură în trecut biserica Mitropoliei.

Teatrul Municipal „Tony Bulandra”

Se găsește pe B-dul Carol I, la numărul 43. A fost inaugurat pe 30 ianuarie 2002, la aniversarea a 150 de ani de la nașterea lui Ion Luca Caragiale. Tradiția trupei este însă mai lungă, la 1 septembrie 1974 luând naștere Teatrul Popular „Tony Bulandra” la Casa de Cultură a municipiului Târgoviște.

Primăria Târgoviște

Se găsește pe Str. Revoluției, la nr. 1-3. Palatul administrativ al orașului, care datează din anul 1897, a fost realizat după planurile arhitectului și antreprenorului italian Baltasar Vignosa Giovanni, iar supravegherea lucrărilor a fost încredințată inginerului Nicolae Bruneanu.

Biserica „Nașterea Domnului” din Săcueni

Biserica „Nașterea Domnului” din satul Săcueni (com. Gura Ocniței, jud. Dâmbovița) a fost construită de marele postelnic Neogoe Săcuianu în 1654, în timpul domniei lui Constantin Șerban, preluând modelul arhitecturii de la Biserica „Sfinții Împărați” din Târgoviște, ctitoria de la 1650 a lui Matei Basarab.

Zimbrăria Neagra Bucșani

Zimbrăria Neagra, arondată Ocolului Silvic Bucșani este situată la 30 km de municipiul Târgoviște și 35 km față de municipiul Ploiești, fiind deschisă publicului pentru vizitare. În prezent există aici un efectiv de 32 de zimbri, care trăiesc pe 162 de hectare de pădure.

Ansamblul Monumental Curtea Domnească

Calea Domnească nr. 185, tel: 0245 613946

e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro

web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis ; Marți-Duminică:

Vara: 9.00 – 17.00, Iarna: 8.00 – 16.00

Turnul Chindiei

Devenit simbolul orașului Târgoviște, a fost ridicat la mijlocul secolului al XV-lea, posibil în timpul domniei lui Vlad Țepeș, având funcții de apărare, punct de observație și de pază. În forma actuală turnul a fost refăcut la mijlocul secolului al XIX-lea, în timpul domniei lui Gheorghe Bibescu.

Biserica „Sf. Vineri”

Biserica poartă hramul Cuvioasei Paraschiva (Sf. Vineri), purtând în trecut numele de *Biserica Domnească Mică*. Edificiul a fost ridicat în secolul al XV-lea la sud-est de vechea Curte. La sfârșitul veacului următor, odată cu mărirea curții de către Petru Cercel, biserica a fost inclusă în perimetrul acesteia.

Casele Domnești

Cele două corpuri distincte ale caselor domnești care se văd astăzi datează din epoci diferite: primul a fost construit în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân (1386–1418), iar cel de-al doilea a fost ridicat de Petru Cercel (1583–1585) lângă latura de sud a clădirii inițiale.

Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Ctitorie a lui Petru Cercel, biserica a fost zugrăvită în secolul XVI-lea, probabil în timpul lui Mihai Viteazul, apoi din nou în 1698, frescele păstrându-se până azi. Din aceeași perioadă datează și iconostasul, balustrada de piatră sculptată a scării de la cafas și jilțul de piatră aflat în naos.

CALENDARUL EVENIMENTELOR

Imagine de la Festivalul Medieval
„Dracula” (Curtea Domnească, 2015)

Tudorița sau Paștele Cailor

Are loc în fiecare an, în comunitatea bulgară din cartierul Matei Voievod, în prima sâmbătă din Postul Paștelui, anunțând începutul muncilor agricole.

Calea Luminii

Evenimentul, unic în țară are loc în Joia Mare a Săptămânii Patimilor, ocazie cu care sunt aprinse peste 2000 de lumânări, din fața Mitropoliei, pe B-dul Carol I, până la gară, cale de 1 km.

Concursul școlar Art4U

Se desfășoară anual în luna mai, fiind organizat de Liceul de Arte „Bălașa Doamna” din Târgoviște. Are ca scop descoperirea tinerelor talente artistice dâmbovițene.

Concursul Internațional „W.A. Mozart”

Se organizează anual în luna mai, fiind cea mai amplă manifestare de celebrare a muzicii culte la Târgoviște. Se adresează elevilor școlilor și liceelor de muzică.

Festivalul Păpușilor Vii

Păpuși, paiate și clovni prind viață și defilează pe străzile centrale ale orașului la începutul lunii iunie pentru a celebra Ziua Copilului.

Babel F.A.S.T.

BABEL F.A.S.T. s-a impus în peisajul cultural târgoviștean ca eveniment cultural de amploare internațională, dedicat artelor spectacolului. Anual, la începutul lunii iunie, timp de două săptămâni, orașul devine animat de prezența trupelor de teatru, dans, muzică, într-un climat artistic viu, multicultural.

Festivalul medieval „Dracula”

Se organizează anual în luna iunie, fiind reconstituit celebrul „Atac de noapte”, bătălia dată de Vlad Țepeș, în apropierea Târgoviștei, în iunie 1462, împotriva oștilor turcești.

Târgul Meșterilor Populari

Organizat cu ocazia zilelor municipiului Târgoviște, reunește în Parcul Mitropoliei meșteri populari și producători de alimente și dulciuri tradiționale.

Salonul editorial „Ion Heliade Rădulescu”

Se organizează în luna septembrie în Piața Revoluției și durează 3 zile, având ca scop prezentarea către public a ofertei de carte a celor mai importante edituri din țară și din județ.

Festivalul „Toamna la Chindie”

Odată cu Zilele Cetății Târgoviște are loc și Festivalul internațional de Folclor „Toamna la Chindie”. Sunt prezenți folcloriști din întreaga lume, artizani și meșteșugari.

Crizantema de Aur

Festivalul național de romanțe „Crizantema de Aur” este un eveniment muzical consacrat, ce are loc an de an în Târgoviște în luna octombrie.

Bienala „Gheorghe Petrașcu”

Este un concurs de pictură și sculptură deschis membrilor U.A.P. din România și Republica Moldova, studenților și absolvenților academiilor de artă.

Procesiune de Sf. Maria
Mică (8 septembrie 2015,
cu ocazia Zilelor Oraşului).

BUCĂTĂRIA TRADIȚIONALĂ

Pui de Voinești

Ingrediente

Un pui întreg, 400 g mazăre congelată, 70 g unt (65% grăsime), 150 ml vin alb sec, 150 ml supă de pui (făcută în casă), 4 roșii, 1 kg cartofi, 7 căței usturoi, cimbru uscat, sare, piper

Preparare

Se alege o oală, preferabil de fontă, care poate fi introdusă și în cuptor. Se condimentează puiul întreg cu sare, piper și cimbru, în interior și în exterior și se dă și prin unt până prinde culoare. Se adaugă usturoiul presat, apoi vinul și supa de pui. Se lasă la fiert 25 de minute până scade puțin sosul, apoi se acoperă cu roșii și se pune în cuptor pentru încă 30-40 de minute. Mazărea se înăbușește separat în unt, se adaugă și puțină apă fierbinte dacă este cazul. Cartofii se fierb în coajă timp de 15 minute și se prăjesc apoi în ulei într-o tigaie până devin aurii. Se pot prepara și la cuptor, curățați cruzi și tăiați cuburi. Se pun apoi în cuptor într-o tavă cu puțin ulei și se lasă timp de 30-40 minute.

Dovlecei umpluți

Ingrediente

3 dovlecei mari, 1/2 cană de orez, 1 morcov mare, 1 ceapă mare, 3-4 roșii bine coapte (sau o conservă de roșii tocate), ulei, sare, piper, mărar sau pătrunjel

Preparare

Se spală dovleceii, se curăță de coajă, se taie în jumătate și se scobesc la interior. Ceapa și morcovul tocate mărunt se călesc câteva minute în ulei, apoi se adaugă orezul și se mai lasă 1-2 minute. Se adaugă o jumătate de cană de apă și se amestecă până când orezul începe să se umfle și să scadă zeama. Se adaugă sucul de roșii, se pune sare și piper după gust și se lasă compoziția să se răcorească puțin. Dovleceii se umplu cu compoziția de mai sus și se pun căpăcele din roșii deasupra fiecăruia. Se așază dovleceii unul lângă altul într-o cratiță mai înaltă. Se pregătește un sos din roșii tocate, puțin ulei, apă, sare și piper, care se toarnă în cratiță. Se pune totul la cuptor 45 de minute, apoi încă 15 minute cu focul stins. La final se presară mărar sau pătrunjel tocat.

Orez cu prune

Ingrediente

600 g prune deshidratate, 300 g orez, 100 g zahăr, coaja de la o lămâie, un baton de scorțișoară, sare

Preparare

Se pun la fiert prunele deshidratate timp de 5 minute. Se pot scoate sâmburii înainte. Se adaugă orezul, sare, coaja de lămâie întreagă și scorțișoara. Se poate folosi orez cu bob rotund sau cu bob lung, în funcție de preferință. Se caramelizează zahărul (se lasă pe foc într-o oală neaderentă până devine maroniu, amestecându-se continuu), care se stinge cu o parte din apa în care au fiert prunele și se pune peste compoziție. Se mai lasă la fiert, cu capacul pus, la foc mic 30 de minute. Trebuie urmărit timpul de fierbere indicat pe ambalajul orezului. Se scoate la sfârșit coaja de lămâie și bățul de scorțișoară. Se poate servi cald sau rece ca desert.

Tocăniță de pește călugărească

Ingrediente

6-8 bucăți de macrou, 5-7 cepe tocate, 8 cartofi medii, 2 morcovi tăiați rondele, jumătate de țelină medie, tocată cubulețe, 1 rădăcină de păstârnac, 1 rădăcină de pătrunjel, 2 ardei grași, 2 ardei capia, 6-7 roșii, mărar, pătrunjel, piper, boia dulce, boia iute, foi de dafin, cimbru, sare

Preparare

Se toacă legumele, iar peștele se spală bine și se lasă la scurs. Se pune apa la fiert și când clocotește se adaugă legumele tocate, mai puțin cartofii și roșiile. Se fierb cu capacul pus pentru a se păstra aromele. După 15 minute se adaugă și cartofii. După încă 5 minute se adaugă bucățile de pește și roșiile și se mai lasă la fiert încă 15 minute. După ce peștele este aproape fiert, adăugăm condimentele și amestecăm foarte încet pentru a nu sfărâma peștele. După ce se oprește focul se adaugă mărarul și pătrunjelul și se mai lasă puțin să se amestece bine toate aromele. Se servește caldă. Nu lăsați prea mult la fiert pentru a nu se zdrobi legumele sau peștele! Focul trebuie păstrat mic pe tot parcursul preparării!

A nighttime photograph of a large, classical-style building with a series of tall, white columns. The building is illuminated from within, and several air conditioning units are visible on its facade. To the left, a church spire with a blue dome is partially visible. The foreground is a dark, grassy area with some low-lying plants and a few small trees. A set of stairs with a blue railing leads up to the building. The sky is dark blue.

INFORMAȚII UTILE

Clădirea Primăriei Târgoviște.

Restaurante, pub-uri, nightlife, shopping

Cele mai multe restaurante se găsesc în Centrul Vechi, de-a lungul străzii Alexandru Ioan Cuza. Fie că e vorba de restaurante, pub-uri și cluburi, ceainării și cafenele, cofetării și gelaterii – acestea oferă o ambianță caldă, primitoare și meniuri tradiționale, dar și din bucătăria internațională.

Restaurante și bistrouri de bun gust și cu meniuri rafinate vom găsi și de-a lungul Căii Domnești (în preajma Parcului Chindia și a Curții domnești) dar și pe bulevardului Carol I. Unul dintre cele mai vechi cluburi din Târgoviște, destinat iubitorilor de muzică bună (în special rock), care găzduiește lunar concerte ori spectacole de teatru sau de improvizație, cu participarea actorilor de la Teatrul „Tony Bulandra”, se

găsește la numai 15 minute de mers pe jos din centru, pe Bd. I.C. Brătianu, la nr. 3. Principala zonă comercială, largă și pietonală, cunoscută sub denumirea generică „Mondial”, sau cea precizată pe hărți – Piața Tricolorului –, se află vizavi de impozanta clădire a Prefecturii și Consiliului Județean.

Tot parte a aceleiași zone comerciale pot fi considerate laturile de vest, respectiv estică a bulevardelor Libertății și Mircea cel Bătrân, continuată spre sud de bulevardul Independenței încă circa 2 km, până în zona Caraiman, precum și spre nord, în lungul străzii Stelea. Vom găsi aici magazine de haine, de stofe, librării, patiserii, produse electronice ș.a.m.d., precum și principalele supermarketuri din oraș.

Centrul vechi.

Hoteluri, pensiuni, camere de închiriat

Hotel Tolea ★★★★★

Str. Liniștii nr. 28-30
Tel: 0245 222 225

Hotel Dâmbovița ★★★

B-dul Libertății nr. 1
Tel: 0245 213 370

Hotel King ★★★

B-dul Carol I nr. 7
Tel: 0245 612 659
www.hotel-king.ro

Hotel Nova ★★★

Str. Arsenalului nr. 14
Tel: 0245 212 184
www.novahotel.ro

Pensiunea „Casa Domnească” ★★★

Str. Arsenalului nr. 2
Tel: 0245 613 173
www.casadomneascatargoviste.ro

Pensiunea turistică „Eden” ★★★

Str. Alexandru Ioan Cuza nr. 5,
Tel: 0724 257 088, 0345 566 388

Hotel Dracula ★★★

B-dul Libertății nr. 7
Tel: 0245 615 658

Hotel Valahia ★★

Adresa: B-dul Libertății nr. 7
Tel: 0245 634 491

Hostel AFC ★★

B-dul Unirii nr. 2
Tel: 0245 214 420

Pensiunea „Chindia” ★★

Calea Domnească nr. 230
Tel: 0245 620 013

Pensiunea „Club As” ★★

Str. Arsenalului nr. 13
Tel: 0245 613 208

Pensiunea „Paltinu” ★★

Calea Câmpulung nr. 88
Tel: 0723 266 774
www.pensiuneapaltinu.ro

Pensiunea „Floare” ★★

Calea Câmpulung nr. 133G
Tel: 0245 214 420

Camere „Crista” ★★★

Str. Dr. Marinoiu nr. 4
Tel: 0736 643 269
ioanamoiceanu@yahoo.com

Camere „Constantino” ★★

Str. Cetatea Albă (B-dul Eroilor) nr. 20 A
Tel: 0723 955 583

Pensiunea „Dava” ★

Tudor Vladimirescu nr. 98
Tel: 0762 262 616

Adrese utile

Municipiul Târgoviște (Primăria)

Str. Revoluției nr. 1-3, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Tel: 0245 611 222; 0245 613 928; 0245 611 378

Fax: 0245 217 951

E-mail: primarulmunicipiuluitargoviste@pmtgv.ro

Consiliul Județean Dâmbovița

Piața Tricolorului nr. 1, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Tel: 0245 207 600

Fax: 0245 212 230

E-mail: consjdb@cjd.ro

Centrul de Informare Turistică Târgoviște

Piața Tricolorului nr. 2A, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Tel.: 0245 633 341 ; e-mail: cnipt.tgv@gmail.com

www.targovistea-turistica.ro ; www.discovertargoviste.ro

Poliția Municipiului Târgoviște

Str. General I.E. Florescu, nr. 8

Tel: 0245 612 121

Serviciul Județean de Ambulanță Dâmbovița

Str. Iancu Jianu, nr. 78

0245 213 785

Inspectoratul pentru situații de urgență

Șoseaua Găești, nr. 9

0245 611 212

Farmacii non-stop

B-dul Unirii nr. 7, 0245 610 060

Str. Poet Grigore Alexandrescu nr. 11, 0372 789 436

Acces

Gara Târgoviște

Bd. Regele Carol nr. 1

Tel: 0245 611 243

Autogări Târgoviște

Direcție București, via Răcari

Str. Gării nr. 1, tel: 0345 105 971

Direcție București via Buftea, Pitești, Sibiu

Str. T. Vladimirescu nr. 86, tel: 0723 260 730

Direcție Ploiești

Str. Gimnaziului nr. 2, tel: 0723 260 730

Direcție Câmpulung, Buzău

Str. Câmpulung nr. 126, tel: 0723 260 730

Direcție Brașov, Sinaia, Râmnicu Vâlcea

B-dul Eroilor nr. 38, tel: 0245 616 532

0245 634 688

Stații taxi

Str. Lt. Stancu Ion nr. 2C

B-dul Regele Carol nr. 1 (Gara)

Str. Revoluției, lângă Biblioteca Județeană

B-dul Independenței nr. 2

Str. Gării (Piața Pavcom)

Acces cu mașina

DN 7: Târgoviște - București

DN 71: Târgoviște - Sinaia

DN 72: Găești -Târgoviște - Ploiești

DN 72A: Târgoviște - Câmpulung Muscel

Acces pe calea ferată

Calea ferată 201: București - Titu - Târgoviște - Fieni

HARTA MIJLOACELOR DE TRANSPORT IN COMUNA

